

Met: Anja 110

AANKONDIGING

Ingeschreven op dag van eerste mogelijkheid 23-01-2018 al in de wetenschap dat ablatie binnen 6 maanden zou kunnen plaatsvinden. We zien wel tegen die tijd. Achteraf nog steeds geen beeld wanneer dit gaat plaatsvinden, ondanks een interventie bij de behandelend arts. Je bent een nummer en geen noodgeval.

Over nummers gesproken, doordat we vroeg ingeschreven hadden kregen we ook lage nummers: 61 en 62.

VOORBEREIDING

In de aanloop naar het evenement was het erg warm, alleen de voorspellingen van de Hemelvaartsdag waren triest, kans op regen en dik gekelderde temperaturen met een stevige NW-wind in het vooruitzicht.

Toch wilden we een rustige aanloop van het lange weekend hebben, dus de avond tevoren nog een nacht bijgeboekt. Anja zou dit de ultieme luxe noemen, iets waar ze tijdens de rit ook voortdurend naar uitkeek. Na gedane arbeid nog maar 100 meter lopen, de lift in en dan een warme douche en op bed gaan liggen.

Ook de aankomst was wat dat betreft ideaal. We kenden het ritueel. Voor het hotel parkeren, inschrijven aan de balie (voortaan achteraf pas betalen!) en dan de documenten voor de KlimClassic ophalen aan de hoek van het hotel. Auto in naar de parkeergarage onder het hotel en dan met bepakking naar de kamer.

We waren mooi op tijd, ondanks het uur tijdverlies door de files onderweg. Zodoende nog een biertje kunnen nemen op het terras voordat we aan konden schuiven bij het fietsdiner. Dit was weer geheel prima verzorgd en dus schoven we geheel voldaan die avond redelijk op tijd in bed. Ook lagen we gunstig wat kamer betreft, niet aan het plein, zodat we 's morgens ook gewoon door konden slapen tot het tijd was om op te staan (6:30 uur). Een sportontbijt met allemaal sportfanaten. De spanning was er al goed in.

KLIMCLASSIC

Wat kun je schrijven over een tocht als er al zo vaak dit programma gedraaid is. Om 8:00 uur van start in de meute, Anja voor de 100 km en ik de volledige afstand van 170 km. Anja stond na 250 meter al stil om haar tellertje aan te krijgen, dus al vroeg gescheiden fietsen.

Het begin meandert mooi door het vlakke gedeelte, zo België in. Het weer was droog en zou droog blijven (enkele spettertjes), maar zag er wel wat mistroostig uit. Ook de wind werkte nog tegen, zou toch uit een andere hoek komen. Daarbij het laag houden van de hartslag en de aanloop het eerste uur, waar ik weer niet echt op gang kwam. Zo kon het zijn dat (ik reed niet in of achter een groep) dat Anja aansluiting kreeg voor de eerste echte klim. Zij had zich mooi laten meevoeren in een groep, waar de snelheid net hoog genoeg lag voor haar om bij te blijven. Aan het eind nog een kilometerje door naar de eerste pauzepost (45 km).

Hier direct rechtsomkeer gemaakt wegens grote drukte. De volgende stop op 98 km en ik had genoeg water, een banaan en repen bij me om dit te overbruggen. Bovendien zat ik nog vol van het geweldige ontbijt.

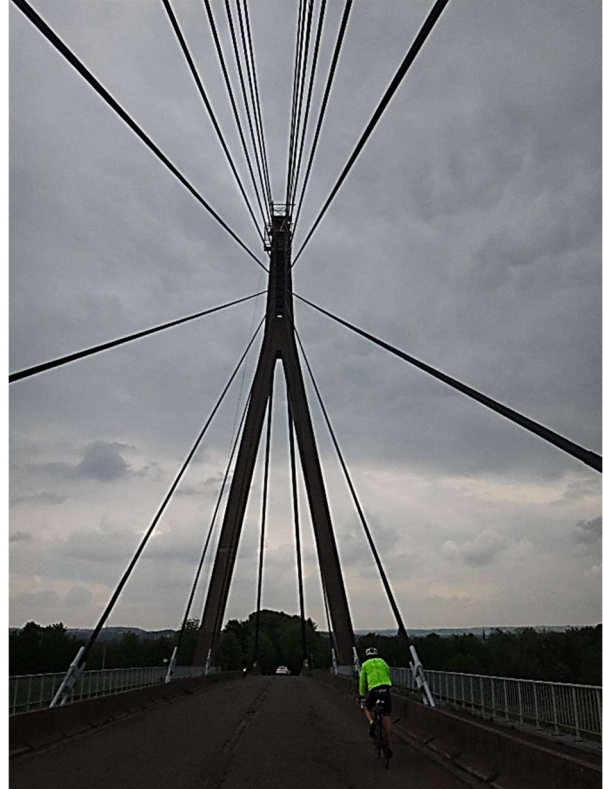
Net voor het kruisingspunt tussen heen en terugweg naar de pitstop zag ik Anja nog, maar zij gaf geen reactie op mijn bellen en roepen. Dus 'succes' in gedachten gewenst en verder, op naar de Chambralle en andere geneugten. Getracht de hartslag te controleren, alleen bij steile klimmen ontkom je niet aan het oplopen naar hogere waarden dan eigenlijk gewenst. Toch geprobeert niet echt aan te zetten en de ademhaling laag te houden. Dit liep prima en zo kon ik ook relatief makkelijk boven komen. Toch lastig om velen te laten passeren, wat ik in het verleden niet had laten gebeuren. Volgens de arts komt dit volgend jaar weer goed.

Afijn, het fietsen door dit prachtige gebied is geweldig. Mooie slingerwegen, afwisselend met open vergezichten, dan wel onder een dik bladerendak. Kleuren van de voorjaarsbloesem, mooie landerijen en plaatsjes (vooral Chaudfontaine), om uiteindelijk op de grote weg naar Aywaille te komen. Hier kon redelijk snelheid gemaakt worden, al wilde ik niet aansluiten bij langskomende groepen. Gewoon op uitrijden op gezonde manier was mijn insteek. Zo op naar de 2^e pleisterplaats, juist onder aan de voet van de La Redoute.

Even de spieren los, wat nuttigen van de grote hoeveelheid etenswaar (tucjes, Brusselse wafel, banaan, sinaasappelstukjes, repen en water). Niet te lang, anders wordt je stijf van de kou in dit weer. Dan de moed opgepakt en de eerste al stijgende meters gepakt op weg naar de 20%. Ook nu me ingehouden zo lang als mogelijk en de laatset 850 meter steile wand met stevige, maar stabiele pedaaldruk gepakt. Op de meest makkelijke manier ooit de Redoute bedwonegn. Niet gehel buiten adem kon ik door en na de afdaling hadden we nog een beproeving, de Côte de Cornimont, lang en vals omhoog.

Met op 38 km van de finish nog eenmaal refreshen bleek er toch nog een addertje onderhuids meegegeevn te worden. De Côte de Hallembaye, een stuk snelweg als steile wand. Je zag de fietsers als vliegen geplakt tegen het behang voor je uitrijden. Die kun je hebben denk je nog even, maar al gauw moet je op de kleinste versnelling en kom je zelf ook niet meer vooruit. Afijn, maar 800 meter en dan nog even de Rue du Garage pakken. Daarna op volle macht terug naar Maastricht. Door al vanaf de Hamlembaye twee gasten net voor me te hebben, even aangezet om in hun wiel te zitten.

Al snel aansluiting bij weer twee anderen en met zo'n 35-37,5 km/uur langs de Maas gestoomd. Door het bochtige werk en de (ook gewone) fietsers die we in moesten halen, had ik het in het 5de wiel net te zwaar om bij te blijven trekken. Ook niet de motivatie om de laatste drie kilometer tot het uiterste te gaan, liet ik hen lopen en kon ik nog even van de omgeving genietend rustig uitrijden. Weer een prachttocht, ze hadden zeker een mooi parcours gemaakt, meegemaakt.

Bij de finish stond Anja mij alweer op de bekende plaats op te wachten. Een "Gouden" Medaille en dan op naar de kamer om lekker te douchen en bij te komen bij het aanschouwen van de Giro-etappe. Heerlijk geen haast vandaag en straks een biertje tussen de meute met daarna een diner in het restaurant.

Het diner viel tegen, het 3-gangen menu was van de kaart geveegd (heb ik nog ergens een aankondiging laten zitten?). Nou nee, maar gisteren bij de reservering hebben wij juist laten merken hiervoor te gaan en er werd niet gezegd dat het een dagmenu was. Slechte service, niet eens een geste om ons tegemoet te komen, daarom ook maar het simpelste besteld wat kon en daarna heerlijk ons nest in.

Afstand	169,24 km
Calorieën	3.435 Cal.
Gem. HS	126 bpm
Max. HS	163 bpm
Tijd	7:35:08
Tijd bewogen	7:13:13
Gemid	22,3 kph
Gemid bewogen	23,4 kph
Max.	73,9 kph
Stijging	2.125 m
Max.hoogte	409 m
Gemid cadans	63 rpm
Max. cadans	118 rpm
Gem. temp.	12,5 °C

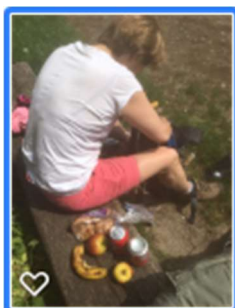
AFTERPARTY

Na een goede nachtrust weer een uitgebreid ontbijt, waar Anja nog eens liet zien te genieten van alle rust. Sloom en van mijn kant ongedurig bleven we lang tafelen.

Daarna spullen pakken en auto inladen (Anja liet nog eens blijken dat we een mooie lange dag hadden en bleef op een stoel in het zonnetje haar boek lezen). Nog een vervelend aspect bij het uitchecken, het tweede ontbijt moest apart betaald worden, ondanks dat ik vooraf betaald dacht te hebben voor 2 overnachtingen met ontbijt.

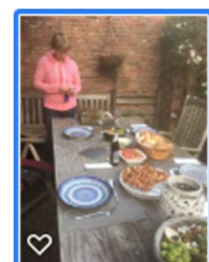
Afijn, vergeten en op naar het wandelen.

Een eerste stop in de Kasteeltuin van Eijsden was mooi qua aanleg en fotogeniek, maar niet de uitdaging die we wilden. Dus na een eindje weer de auto in en via een omweg door het prachtige gebied een mooie plek gevonden, midden in een bosrijke omgeving aan de rand van de heuvels bij Sint-Peeters Voeren.

Geplette banaan

Door een prachtig gebied, met wat op en neer gaande bosweggetjes en prachtige randen langs weilanden een tochtje van zo'n 6 km gemaakt. Tussendoor zitten lunchen op een bankje en uiteindelijk aan de bron van de Voer het kasteel bewonderd. Hiervoor moesten we door een forelkwekerij en tegelijkertijd ook een versnapering als entree nemen. Dus na bezichtiging een kop koffie en het idee van Anja om verse forel, werd gevangen en schoongemaakt waar we bijstonden, voor Marianne en onszelf mee te nemen.

Daarna op weg naar Marianne en Freek, waar we de nieuwe schuur in aanbouw zouden zien en we met een BBQ de mooie dagen konden afronden.

Tot de volgende tocht.